

अद्रोहः Absence of malice or ill-feeling; moderation, mildness, अद्रोहेणैव भूतानामल्पद्रोहेण वा पुनः । या वृत्तिस्तां समास्थाप्य विप्रो जीवेदनापदि ॥ Ms 4. 2.

अद्वन्द्व a. Without duality or enmity; असमस्तपदवृत्ति-मिव अद्वन्दां K. 131.

अद्वय a. [नास्ति द्वयं यस्य] 1 Not two. -2 Without a second; unique; sole; अद्वयं ब्रह्म Ved. Sūtra. -यः [अद्वयं विज्ञानाभेदः पदार्थानाम् असत्यस्य वादकत्वेन असत्यर्थे अच्] N. of Buddha -यम् [न. त.] Non-duality, unity, identity; especially of Brahman and the universe, or of spirit and matter; the highest truth. -Comp. -आनन्दः = अद्वैतानन्दः q. v. -वादिन् (= अद्वैत^०) one who propounds the identity of spirit and matter or of Brahman and the universe (सर्वमेव वस्तु चित्स्वरूपं नान्यदतो द्वितीयमस्ति इति यः प्रतिपादयति) 2. Buddha; Jina; षडभिन्नो दशबलोऽद्वयवादी विनायकः Ak.

अद्वयत्, -अद्वयस् a. Ved. Having no second; सखा सुशेवो अद्वयाः Rv. 1. 187. 3 (द्वयरहित); free from duplicity, true, sincere (?).

अद्वयाविन् a. [अद्वयम् असत्यर्थे विनि छन्दसि दीर्घः] Not having two ways (देवपितृयानरूपमार्गद्वयरहित); पुत्रस्य पाथः पदमद्वयाविनः Rv. 1. 159. 3.

अद्वयु a. [द्वयं द्विप्रकारोऽस्त्यस्य बा० उ, न. ब.] Free from duplicity, the same internally or externally (अन्तर्बहिर्क-रूप). उपद्रयुं चाद्रयुं च वसवः Rv. 8. 18. 15.

अद्वारम् Not a door, any passage or entrance which is not intended to serve as a regular door; अद्वारेण न चातीयाद् ग्रामं वा वेस्य वा पुरम् Ms. 4. 73; नाद्वारेण विशेत् Y. 1. 140.

अद्वारासङ्गः Absence of forming a queue at the door; कार्याधिनामद्वारासङ्गं कारयेत् Kau. A. 1. 14.

अद्वितीय a. [नास्ति द्वितीयं यस्य] 1 Without a second, matchless, peerless; न केवलं रूपे शिल्पेऽप्यद्वितीया मालविका M. 2; किमुर्वशी अद्वितीया रूपेण V. 2. -2 Without a companion, alone. -3 Sole, only, unique, supreme. -यम् Brahman; एकं यं ब्रह्म.

अद्विषेण्य [न. त.] Not malevolent, not to be disliked.

अद्वेष a. [न. ब.] Free from hatred or malevolence. -षः Freedom from hatred.

अद्वेषस् a. [द्विष्-असुन्. न. त.] Friendly, not hating.

अद्वैत a. [न. ब.] 1 Not dual; of one or uniform nature, equable, unchanging; तं सुखदुःखयोः U. 1. 39. -2 Matchless, peerless, sole, only, unique. -तम् [न. त.] 1 Non-duality, identity; especially that of Brahman with the universe or with the soul, or of soul and matter; See अद्वय also. -2 The supreme or highest truth or Brahman itself. -3 N. of an Upaniṣad; अद्वैतेन solely, without any duplicity. -Comp. -आनन्दः (अद्वय०) 1 the joy arising from a knowledge of the identity of the universe and the Supreme Spirit. -2 N. of an

author and Founder of the Vaiṣṇava sect in Bengal, flourished at the close of the 15th century. -वादिन् = अद्वयवादिन् q. v. above; a Vedāntin.

अद्वैध a. Not divided or disunited; free from malice. यद्यप्येषभवेद्भर्ता अनार्यो वृत्तिवर्जितः । अद्वैधमत्र वर्तव्यम् Rām. 2. 118. 3.

अध, अधा ind. Ved. Used like अध as an inceptive particle in the sense of 'now', 'then', 'afterwards', 'moreover', 'and', 'partly', 'so much the more' &c.

अधन a. [न. ब.] 1 Without wealth, poor. कृत्वा वृशंसं ह्यधने धिगस्त्वधनतामिह Mb. 12. 8. 11. -2 Not entitled or competent to possess independent property (in law); भार्यो पुत्रश्च दासश्च त्रय एवाधनाः स्मृताः । यत्ते समधिगच्छन्ति यस्य ते तस्य तद्धनम् ॥ Ms. 8. 416.

अधन्य a. Unhappy, wretched, miserable; हन्त धिक् मामधन्यम् U. 1. 42.

अधम a. 'one who does not blow.' cf. अधमः कुत्सिते न्यूनो अधःस्थाध्मानयोरपि Nm.

अधम a. [अच्-अम; अवन्तेः अमः, वस्य पक्षे धः Un. 5. 54.] The lowest, vilest, meanest; very bad, or low, or vile (in quality, worth, position &c.) (opp. उत्तम); अधम-मध्यमोत्तमाः or उत्तमाधममध्यामाः &c.; शस्त्रावपाते गर्भस्य पातने-चोत्तमो दमः । उत्तमो वाधयो वापि पुरुषस्त्रीप्रमापणे ॥ Y. 2. 277. oft. at the end of comp.; नर^०, द्विज^०; चाण्डालश्चाधमो नृणाम् Ms. 10. 12 lowest in position; अधम^० the vilest of the vile, the meanest wretch. -मः 1 An unblushing sensualist (भयदयालज्जाशून्यः कामक्रीडाविषये कर्तव्याकर्तव्याविचारकः Śabda K.); वापीं स्नातुमितो गतासि न पुनस्तस्याधमस्यान्तिकम् K. P. 1. -2 A sort of योग or conjunction of planets (नृणां वित्तज्ञानादिषु अधमत्वसूचकः रविचन्द्रयोः स्थितिविशेषरूपो योगभेदः Tv.) -मा A bad mistress (हितकारिप्रियतमेऽहितकारिणी). [cf. L. infimus]. -Comp. -अङ्गम् [कर्म.] the foot (opp. उत्तमाङ्ग). -अर्धम् [कर्म.] the lower half of the body (below navel) -अर्ध्य a. [अधमार्धे भवः] connected with the lower part. -आचार a. [ब.] of the vilest conduct. (-रः) (कर्म०) the meanest conduct. -ऋणः, -ऋणिकः [अधमः अधमावस्थां प्राप्तः ऋणेन, ततः उन्] a debtor (opp. उत्तमर्णः) (lit. reduced to a low position by his incurring debt). मन्येऽधमर्णप्रतिमेन भर्त्रे प्रत्यर्पितोऽभूदशितो धनौषः । Śiva B. 23. 70. -भृतः, -भृतकः [कर्म.] a porter, groom, a servant of the lowest class, one of the 3 kinds of servants; उत्तमस्त्वायुधीयोत्र मध्यमस्तु कृषीवलः । अधमो भार-वाही स्यादित्येवं विविधो भृतः ॥

अधर a. [न ध्रियते; ध्र-अच्, न. त.] 1 Lower (opp. उत्तर), (lit. not held up); tending downwards; under, nether, downwards; वासः under garment; असितमधरवासो विभ्रतः Ki. 4. 38; cf. अम्बर; सुवर्णसूत्राकलिताधराम्बरम् Śi. 1. 6; ओष्ठ lower or nether lip, see below. (In this sense अधर partakes of the character of a pronoun). -2 Low, mean, vile; उत्तरम् See below; lower in quality,